

บทนำ

'ผมแค่อยากโง่งมในรัก...'

สวัสดิ์...ผมชื่อดีเซล พี่ชายชื่อเบนซิน และน้องคนสุดท้ายชื่อโซฮอลล์
อย่าหัวเราะที่พวกเราสามคนมีชื่อแบบนี้ นั่นเพราะบ้านของผมทำธุรกิจ
ปิ้งน้ำมันมะลิ --

ผมนะรววย หล่อ ส่วนนิลัย...เป็นคนกระด้างๆ เอาใจใครไม่ค่อยเป็น
แม้อย่างบ่นบ่อยๆ เลยกว่าผมจะหาเมียไม่ได้เพราะความที่เป็นคนเฉยชานี้แหละ
== ผมเองก็ไม่เข้าใจเหมือนกันว่าทำไมผมถึงได้เกิดมาแตกต่างจาก
พี่น้องคนอื่นๆ เบนซินอายุมากกว่าผมสองปี แต่มีแฟนมากกว่าผมสาม
เท่าตัว หมอนี่มันเจ้าชู้ --; ส่วนโซฮอลล์เพิ่งอยู่นูบาลสาม แต่ก็ก็มีแฟน
แล้ว คงมีแค่ผมคนเดียววิชัยที่โดดเดี่ยวอยู่บนโลก...

ผมอายุสิบแปดแล้ว และปีนี้ก็จะเอนทรานซ์แล้วด้วย แต่ผมกลับ
ไม่ค่อยกระตือรือร้นเท่าไรหรอก == โรงเรียนที่ผมเรียนอยู่เป็นโรงเรียน
อินเตอร์ สังคมที่นั่นแปลกๆ แต่ก็โอเค เพราะผมเรียนที่นี่มาสามปีแล้ว
มีนักเรียนห้องละไม่เกินยี่สิบคน ทุกระดับชั้นจะมีสามห้อง ห้องเอ ห้องบี
และห้องซี ก็แค่เรียงตามลำดับว่าใครสมัครก่อนสมัครหลังเท่านั้นแหละ

เชื่อมั๊ยว่าผมอยู่โรงเรียนนี้มาสามปี แต่ไม่เคยมีแฟนเลย ทั้งที่คนอื่นเขามีจนเปลี่ยนสลับกันดวงจนเวียนเกือบครบทั้งระดับแล้ว -O-;;

ผมนะหล่อนะ ไม่ได้โกหก! เพียงแต่ว่า...ผมคงห้ามไปมั้ง -- เวลาผู้หญิงคนไหนเข้าใกล้ ผมก็ดันทำหน้าบูดใส่เขาไปซะหมดทุกคน อ้อ! ผมเป็นนักดนตรีด้วยนะ คือมันก็ไม่เชิงเป็นงานอดิเรกซะทีเดียวหรอกจริงๆ เพื่อนอยากให้ผมร้องนำ แต่ผมชอบเล่นเบสมากกว่า ถ้าจะให้ร้องเพลง ผมขอร้องคาราโอเกะแค้ในบ้านก็พอ -O-

วันนี้เป็นอีกวันหยุดหนึ่งที่ผ่านมาโดยไม่มีอะไรแปลกใหม่เข้ามาในชีวิตนายดีเซล โรงเรียนเล็ก...กลับบ้าน...กินข้าว...นอน... เป็นวงจรชีวิตที่น่าเบื่อจริงๆ อยากมีแฟน ชื่อๆ T_T!!

"ดีเซล วันนี้จะไปคาราโอเกะกับพวกเรามั้ย เจเอารถมา ^^" เจเพื่อนในห้องของผมที่จัดว่าเป็นสาวสวยตามผมในขณะที่เธอแหว่งกุกญแจรถไปมา

"ไม่ล่ะ วันนี้ต้องกลับบ้านเร็ว" ผมบอกปิดอย่างไม่มีใส่ใจ เจพยักหน้าแล้วเดินออกจากห้องไปพร้อมกับเพื่อนอีกกลุ่มใหญ่ ในห้องจึงเหลือแค่ผมกับโดร์ฟเพื่อนในห้องอีกคนเท่านั้น

"ยังไม่กลับบ้านอีกหรือโดร์ฟ" ผมถามแล้วยกเก้าอี้ของตัวเองขึ้นบนโต๊ะ โดร์ฟมันหล่อนะ ว่ากันตรงๆ แล้วตามันนะสวยมาก จมูกโด่ง ผิวขาว แถมยังสูงอีกต่างหาก นิสัยก็ดี ออกจะห้ามๆ ไปสักหน่อย แต่เป็นห้ามแบบมีเสน่ห์ ไม่ได้แข็งกระด้างเหมือนผม -O- ผมกับมันเล่นบาสด้วยกันบ่อยๆ แต่ผมแพ้มันทุกที -- บ้านมันก็รวย พ่อมันกับพ่อผมรู้จักกัน แต่ไม่สนิทกันเท่าไร

"ยังห rokok แกอะ"

"อึ๊กพักแหละ วันนี้พี่มารับ"

"พี่เบนซินอะนะ" ผมพยักหน้า ออย่าแปลกใจว่าทำไมโดร์ฟถึงรู้จักพี่ของผม เพราะว่าสองปีที่แล้วพี่เบนซินก็เรียนที่นี่ยังไงล่ะ ตอนนี่พี่ผมนะเข้ามาหาวิทยาลัยเอกชน CABA ไปแล้ว แถมแฟนพี่ก็เป็นสาวสวยที่ผมรู้จักดีอีกต่างหาก

"พีคั้มเว็ลด์จะมารีเปลา่ ^^" ไคร์ฟถามพลางทำหน้ากะลั้มกะเหลี้ย พีคั้มเว็ลด์ที่ว่าก็คือแฟนของพีเบนซินนั่นแหละ ทำไมรอบตัวผมถึงได้มีแต่คนชื่อประหลาดๆ นะ -○-

"ทำมาถามถึงพีสาว คบกับน้องสาวเขาอยู่ไม่ใช่หรอเง" น้องสาวของพีคั้มคือเด็กเกรดสิบสอง รุ่นเดียวกับผมนี่แหละ แต่เธออยู่ห้องซีซีอดีเน่หรืออะไรสักอย่าง แล้วเธอก็เป็นแฟนของไอ้ไคร์ฟด้วย

"ฮ่าๆ ออย่าบอกดิสนี้นะเว้ย ยิงซั้งอนๆ อยู่" ไคร์ฟหยุดพูดเมื่อเสียงโทรศัพท์ดังขึ้น ผมไม่ได้สนใจเขาเท่าไร สนใจไปก็อีกจกมันนเปลา่ๆ เพราะดูจากสีหน้ามันตอนรับสายเหมือนจะอ่านได้ว่าสาวโทรมา TOT

"ครั้มเหรอ...ฮือๆ อยู่โรงเรียน กำลังจะกลับบ้านแล้ว...เย็นนี้เหรอ...ไม่ว่างอะ ต้องไปธุระกับพ่อ เป็นวันหลังได้มั้ย..." ครั้มไหน แฟนของไคร์ฟคือน้องสาวของพีคั้มไม่ใช่เหรอ... --

"อย่าโกรธดิ คราวที่แล้วครั้มผิดนัด ฉันยังไม่ไปนะอะไรเลยนะ..." ทะแ่งๆ แะะ -○-

"ฮือ รู้แล้วๆ...คิดถึงๆ..." ไคร์ฟหันมามองหน้าผมแล้วทำหน้าล้อเลียนๆ เหมือนจะบอกว่าคนในสายเป็นหนึ่งในบรรดาก็กของเขา ผมไม่ชอบอะไรแบบนี้ด้วยดิ --

"ได้...วันวาเลนไทน์เหรอ เอ่อ...ไวันด์ฮักทีแล้วกัน เพื่อนในห้องมันจะจัดเลี้ยงกันนะ" ไปดีกว่า นังอยู่ตรงนี้ต่อไปก็รับรู้อะไรที่จะทำให้เดือดร้อนเปลา่ๆ ทำไมรู้ไม่เห็นซะก็จบ ==

"รักสิ...รักครั้มอยู่แล้ว แต่ว่าเพื่อนฉันก็จะกินเลี้ยงกัน..." ไคร์ฟยังพูดแก้ตัวไปเรื่อย พวกเพื่อนในห้องไม่เห็นมีใครแพลนจะจัดงานสักคน -()-

"ฮือๆ...ไม่เหรอ...ยังงัครั้มก็สำคัญกับฉันที่สุด" ผมเปิดประตูห้องออกมา หวังว่าจะได้ไปพันๆ เสียที ยัยผู้หญิงที่เป็นแฟนของหมอนี้นำสงสารซะมัด ถ้าผมมีแฟนนะ ผมจะไม่ทำให้แฟนเสียใจเด็ดขาด! >○< พีบ!

"..." เมื่อเปิดประตูห้องออกไปผมก็ยืนตะลึงค้าง มันยิ่งกว่าเห็น

ไอค์ วงไซโคมาเป็นตรงหน้าเสียอีก ๐()๐!!

"เอ่อ..." ผมจิกจิกอย่างไม่ว่าจะพูดอะไรกับเธอดี เธอที่ว่านี่ ก็คือแฟนของไทร์ฟมันยังงี้ละ =()=!

"..." เธอคนนั้นไม่พูดอะไรนอกจากเม้มริมฝีปากเล็กๆ ของเธอแน่น น้ำตาใสๆ ซึ่งคลอที่ตาของเธอทำให้ผมรู้ว่าเธอได้ยินบทสนทนาของไทร์ฟ กับผู้หญิงที่ชื่อคริมทั้งหมด

"จะให้ฉัน...เรียกเขา...มัย - -;" ผมพูดตะกุกตะกัก แต่...๐_๐ อยู่ๆ เธอคนนั้นก็โผล่เข้ามาอดผมแล้วร้องไห้สะอึกสะอื้น เฮ้ยๆ ไอ้ไทร์ฟยัง อยู่ในห้องเลยนะ ถ้ามันเห็นเข้าผมตายแน่ (หรือมันตายก็ไม่รู้ - -)

"ฮือ..." เธอร้องให้พลางซบหน้าลงกับอกของผม อ้อย~ มันจ๊กจ๊ก นะ TAT ผมค่อยๆ เขยิบตัวไปปิดประตูแล้วเดินห่างออกจากประตูมานิดหนึ่ง เธอที่กอดผมอยู่ยังร้องไห้ไม่ยอมหยุด ผู้หญิงคนนี้น่าสงสารจัง ถ้าพี่ดริมรู้เข้าคงยิงไอ้ไทร์ฟตายแน่ๆ เลย =_=

"อย่าร้องไห้ะดีเน..." ผมปลอบแล้วลูบหัวเธอเบาๆ แต่ยัยดีเนกลับเงยหน้าขึ้นแล้วตะคอกใส่ผม

"ฉันชื่อดิสนี่!!"

"อ้าวเธอ... - - สวัสดิ์ ดันชื่อดีเซล ^^;" ดิสนี่มองหน้าผม แวบหนึ่งแล้วก็ก้มลงร้องไห้อีก ไม่มีผู้ชายคนไหนหรือคนนะที่ชอบเห็นหน้าผู้หญิง โดยเฉพาะผู้หญิงน่ารักๆ ด้วยแล้ว -////-

"อย่าร้องเลย มันอาจจะไม่มีอะไรก็ได้" ผมพยายามปลอบ

"ไม่ต้องปลอบหรอก" ยัยนี่... -_-;

"ฉันรู้อยู่แล้วเรื่องนังคริม! แต่ฉัน..." อยู่ดีๆ เธอก็ทำหน้าอาฆาตแค้น แต่แล้วก็เปลี่ยนกลับมาทำหน้าที่เหมือนจะร้องไห้อีกครั้ง ผู้หญิงเป็นเพศที่เปลี่ยนแปลงได้เร็วแบบนี้ทุกคนรีเปล่านะ =_=

"ฉันทำใจไม่ได้... ฉันรักเขา..." ริมฝีปากเล็กๆ ของเธอดันระริกไถ้ย...ผู้หญิงอะไรน่าทะนุถนอมเป็นบ้า >////<

"ฉันแค่ไม่อยากจะเสียเขาไป... ฉันขาดเขาไม่ได้... ฮือๆๆ" แล้วเธอก็บรรเลงบทโศกอีกครั้ง ผมได้แต่ยืนเกาหัวทำตัวเป็นหุ่นยนต์สาธารณะให้

เธอกอดๆ คลำๆ แฮ่ -- ถ้าไม่ติดว่าเจ้าไทรฟ์มันเป็นเพื่อนผมนะ ผมคง
จะแย่งผู้หญิงคนนี้แน่ๆ ดูสิ... น่าสงสารออก

"ฉันไม่ผิดไช้มั๊ยดีเน่ ที่รักเขามากเกินไป...ฮือ..."

"ฮือ เธอไม่ผิดหรอก...ฮะ! O_O" ดีเน่! ผมไม่ได้ชื้อดีเน่! ดีเซล
เสียเกียรติ T_T

"ฉันชื้อดีเซล --;"

"ฉันไม่ผิดไช้มั๊ยดีเซล ที่รักเขามากเกินไป...ฮือ..." เธอก็อปประโยค
เมื่อก็มาเป๊ะๆ ทำเนียนราวกับไม่ได้พูดผิด =()= เธอเป็นคนตัวเล็กแต่ก็
อึดได้ที เย้ย~ >_< ผมไม่อยากจะคิดอะไรแบบนั้นเลย แต่ว่าไอ้ของยั่วววน
ที่มันแนบกับอกผมอยู่ล่ะทำให้ผมต้องคิด TOT

"ฮือ...ไม่ผิดหรอก...อย่าร้องเลยนะ..." ผมพยายามทำตัวเป็น
สุภาพบุรุษ แม้ว่าจะแอบคิดแบบหมาป่าไปแล้วก็ตาม

"ฮือๆๆ"

"หยุดร้องเถอะ ถ้าไทรฟ์ออกมาเห็นเธอกอดฉันอยู่ มันจะเข้าใจผิด
เอานะ..."

"ช่างหัวมันสิ! TAT" เธอกระแทกเสียงดังจนผมสะดุ้ง

"ให้มาเห็นก็ดี จะรู้ว่าฉันเองก็มีคนอื่นได้เหมือนกัน แถมยังหล่อ
ด้วย ฮือๆ" ดิสนี่ผลลัพธ์ออกจากตัวผมแล้วใช้มือขยี้ตาของตัวเองเหมือน
เด็กร้องไห้ แล้วอึ้งๆ เธอก็เงยหน้าขึ้นมามองผมด้วยสายตาแปลกๆ

"นายไม่มีแฟนไช้มั๊ยดีเน่ --"

"ดีเน่ไม่รู้ แต่ดีเซลไม่มี --;"

"เออ ดีเซลนั่นแหละ --;; ไม่มีไช้มั๊ย"

"ไม่มี... =()=" ทำไมผมต้องมายืนพูดถึงความน่าอับอายในชีวิตให้
ผู้หญิงคนนี้ฟังด้วยเนี่ย

"งั้นมาคบกับฉันมา..."

"หา! O_O" ยัยบ้านั้นพูดอะไรออกมาล่ะ! คบกับเธอเนี่ยนะ! เอ...
อันที่จริงมันก็น่าสน หน้าตากับหุ่นผู้หญิงคนนี้เป็นที่หมายปองของชาย
ทั่วไป แต่แฮ้ย! ไทรฟ์เป็นเพื่อนผมนะ!!!

ลูกซุบ

10

"คบกับฉัน!" เธอพูดซ้ำอีกครั้ง

"ไม่มีทาง ฉันไม่อยากทะเลาะกับไทร์ฟมัน --"

"ใครบอกนายว่าฉันจะบอกไทร์ฟล่ะ"

"อ้าว O_O"

"เรามาแอบคบกัน"

"ไม่เอา --" ผมปฏิเสธโดยไม่ต้องหยุดคิด ใครจะไปยอมเป็นที่สองกันล่ะ ผู้หญิงคนนี้พูดจาเหลวไหลจริงๆ

"ทำไมล่ะ >.<"

"เพราะว่าเธอไม่ได้รักฉัน เพราะว่าฉันไม่ได้รักเธอ แล้วคุณอย่างนายดีเซลไม่ยอมเป็นที่สองรองใครหรอก!!" หึๆ เธออึ้งไป วินาทีนี้ผมคงดูเท่มากเลยสินะ หึๆ

"ไม่เห็นต้องคิดมากเลย แค่คบกัน ถ้านายมีใครใหม่ก็ไป ถ้าฉันอยากเล็กก็เล็ก ไม่ได้เหวอ"

"ดีตรงไหน --;"

"ดีตรงที่ว่าเรามาช่วยแก้เหงาให้กันและกันไง"

"เธอจะประชดไทร์ฟซะมากกว่า" ดิสนี่นี่นี่ไปเมื่อผมพูดตรงๆ ออกไปแบบนั้น

"ใช่... ฉันอยากประชดเขา..."

"..."

"..."

พวกเราเจียบกันอยู่นานเหมือนกัน ผมเองก็ไม่รู้จะพูดอะไร ไทร์ฟมันทำผิดเอง ผมรู้ดี แล้ว... น้ำตาก็ไหลลงมาจากตาของเธอ O_O

"ร้องให้ทำไม!"

"เพราะไม่มีใครต้องการฉัน... ขนาดเขาคนที่ฉันรักยังแอบไปมีคนอื่นเลย... ฉันคงเป็นสาวโชคร้ายที่เกิดมาพร้อมกับคำสาป... ฉันคงจะ... จะ... ฮือๆ" แล้วเธอก็ร้องไห้ --;

"อย่าร้องนำ ฉันไม่ชอบเห็นผู้หญิงร้องไห้"

"ฮือๆ" ยังไม่ยอมหยุดอีกยัยดิสนี่นี่ --^^

"เงียบเถอะ"

"ไฮๆๆๆๆ" --^^

"ต้องทำยังไงเธอถึงจะหยุดร้องไห้ละดิสนีย์" ผมคงหลุดคำถามที่
โง่งที่สุดออกไปแล้ว เพราะคำตอบของเธอคือ...

"คบกับฉันสิ!"

1

'ฉันก็แค่ผู้หญิงคนหนึ่งที่ต้องการเป็นที่หนึ่งของใครสักคน...'

สวัสดิ ^^ ฉันชื่อดิสนีย์ มีพี่สองคน พี่ชายคนโต พี่สาวคนรอง
และฉันเป็นคนสุดท้อง พ่อแม่ของฉันเป็นโรคบ้าสวนสนุกเข้าขั้นโรคจิต
พี่ชายของฉันชื่อแดนเนรมิต ส่วนพี่สาวชื่อดริมเวิลด์ ความจริงชื่อของ
ฉันคือดิสนีย์แลนด์ แต่มันน่าเกลียดมากๆ ก็เลยตัดมาเหลือแค่ดิสนีย์ ฮึๆ
^^ คนบนฟ้าคงอยากกลั่นแกล้งฉัน เลยสร้างพ่อแม่ที่บ้าสวนสนุก
อย่างหนักมาให้ --; แต่ก็ยังดีที่ให้ฉันเกิดทีหลัง ไม่อย่างนั้นฉันคงต้อง
ชื่อแดนเนรมิตแน่ๆ ฮ่าๆๆๆ >O<

ฉันเป็นคนนิสัยดีนะ อาจจะซีเอาแต่ใจ ซีแย ซึ้งอน ซีหึง ซีระแวง
แล้วก็ปัญญาอ่อนในบางเวลา -O-; ฉันไม่ค่อยได้เจอพ่อกับแม่บ่อยนักหรือ
สามสี่เดือนพอกับแม่ถึงจะเผลอมาที่บ้านครั้งหนึ่ง ส่วนมากคุณสองสามี
ภรรยาจะตระเวนไปตามสวนสนุกทั่วโลกราวกับเพิ่งแต่งงานใหม่ๆ --;; ใน
บ้านจึงเหลือแค่ฉันและพี่สองคน...ไม่อยากจะบอกหรือกระนะว่าฉันนะปกติ
ที่สุดในบ้านแล้ว

พี่แดน (ฉันเคยเรียกพี่ว่าเนรมิต แล้วก็โดนพี่ตอยจนฟันน้ำนมหัก
TAT) เป็นพวกบ้าพลัง ในห้องของเขาจะมีโปสเตอร์นักกล้ามและเครื่อง
ออกกำลังกายสารพัดอย่างเท่าที่จะหามาได้ แล้วก็มีการสอบทรายสีชมพู
คู่ใจที่แฟนเก่าซื้อให้ในวันวาเลนไทน์ พี่ฉันนะหล่อสุดๆ เลยแหละ >O<
คิ้วเข้ม จมูกโด่ง ตาวังวับๆ เสียแต่ว่านิสัยดีติดจะห้ามยิ่งกว่าพวกผู้ก่อ

การร้ายในอิสราเอลเสียอีก! ไม่เชื่อใช่ไหมะ ไว้วันหลังจะเล่าให้ฟัง

พีตริมเป็นคนสวยมากๆ แต่หลงตัวเองขั้นสุดยอด พีตริมมีแฟนแล้ว ชื่อเบนซิน บ้านของนายเบนซินคนนี้น่ะรวยมากๆ ก็ครอบครัวเขาทำ บิมน้ำมันนี่นา --; แต่บ้านฉันก็ไม่ได้จนนะ ฉันเองก็ไม่รู้เหมือนกันว่า พ่อแม่ไปเอาเงินมาจากไหนทั้งที่ทั้งสองคนเอาแต่ตระเวนบ้าบอไปเที่ยว สวนสนุกรอบโลก =) พีตริมชอบกดขี่ฉันกับพี่แดน ขนาดพี่แดนที่ว่า นักเลงสุดๆ แล้วยังสู้พีตริมไม่ได้เลย เขาเป็นว่า...ฉันดีที่สุดในบ้านก็แล้วกัน ^^

อ้อ...ฉันมีแฟนด้วยนะ จะไม่แนะนำให้รู้จักก็คงจะใจร้ายไปหน่อย เขาชื่อโดร์ฟ หล่อมากๆ ตาของเขาน่ะสวยมากๆ เลย เวลาเขามองมาที่ฉันนี่แทบจะละลาย >O< หุ่นก็ผอมแมน สูงชะลูดตูดปอดสุดๆ ฮึๆ บ้านก็รวย ตีนะเนี่ยที่พ่อแม่ส่งฉันเรียนโรงเรียนอินเตอร์ คนรอบข้างถึงได้เลิศสุดๆ โฮะๆ ^O^

ฉันน่าจะมักจะถูกคนรอบข้างว่าเป็นคนมองโลกในแง่ดี...ดีมากเกินไป ฉันผิดหรือที่ไม่อยากให้ตัวเองเจ็บปวด การมองโลกในแง่ดีเป็นกระแสบ้องกันความเจ็บปวดยังไงละ เมื่อวานนี้...ฉันเจอเข้ากับความจริงที่ไม่อยากจะรับรู้ เขาคอนันท์ของฉัน...ไม่ใช่ของฉันคนเดียว ฉันกำลังใช้ผู้ชายร่วมกับใครคนอื่นอยู่ไหนหรอ... คำว่ารักที่เขาบอกกับฉัน...เขาก็บอกมันกับคนอื่นด้วย ฉันรู้สึก...เจ็บหัวใจจัง...

แต่ฉันก็ยังเป็นฉัน ยังคงมองโลกในแง่ดี ยังคงทำเป็นเหมือนไม่รู้เรื่องราวอะไร ฉันไม่อยากเลิกกับเขา ฉันขาดเขาไม่ได้ วงจรชีวิตตลอดสองปีที่ผ่านมา...ฉันเคยชินกับการมีเขาอยู่ด้วย ฉันคงโง่สินะ ^^

มันคงจบที่ฉันต้องทนเจ็บปวดคนเดียวถ้าเกิดฉันไม่บ้าเลือดไปกระชากผู้ชายคนหนึ่งที่ยังเคยเจอเข้ามาอยู่กับเรื่องนี้ด้วย ฉันโกรธตัวเองมากเลย แต่ก็อดที่จะยอมรับไม่ได้ว่าฉันกำลังรู้สึก...สนุก! --; เขามีคนอื่น...แล้วทำไมฉันจะมีบ้างไม่ได้ ฮึๆ

นายโดร์ฟ... นายทำผิดใหญ่หลวงแล้วละที่ทรยศฉัน ฉันจะทำให้ นายรู้สึกเจ็บเหมือนที่ฉันได้รับ แล้วหลังจากนั้น...เราจะกลับมารักกัน

เหมือนเดิม ตกลงนะ ฉันทำสัญญาแทนนายเรียบร้อยแล้ว ^^

"ดิสนี่ กินนมัย ^^" ไดรฟ์พุดพลาวยืนไต่คอกรีมรสวานิลลาที่ตักใส่ช้อนไว้อย่างดีให้ ฉันจับเข้าไปแล้วยิ้มให้เขา เขาเองก็ยิ้มกลับมา (^^) YES! ยิ้มแบบนี้แหละที่กระซอกวิญญาณฉันไป >.<

"หมั่นไส้! -_-"

โปก! (-_-) ==> O(>.<)

ย้ายไปได้ เพื่อนสนิทหน้าแบนของฉันพาดไม้บรรทัดที่ถืออยู่ลงบนหัวฉันอย่างแรง! ใจ้เพื่อนเลว! TAT

"ยัยชนมธู! พาดแฟนฉันเหรอ -_-"

 สุดหล่อของฉันรีบเข้ามาปกป้องทันที เขาดึงฉันเข้าไปกอดเบาๆ แล้วลูบป้อๆ ตรงที่โดนตี ย้ายไปได้แยกเขี้ยวใส่แล้วทำท่าจะตีไดรฟ์อีกคน

"ปกป้องกันดีกันนะ! เซอะ! -_- 'ไม่มีบ้างก็แล้วไป' ที่เหย้ยบ้านี้ อยากมีแฟนบ้างนี่เอง ฮีๆ ก็แน่ละสิ แฟนฉันรูปหล่อ~ แฟนฉันรุ่นใหญ่~ ลัดล้า~ ^^ เขาณะนะ...มีตาที่สวยมากๆ แล้วใจ้ผมชขอยกับทำดีดอามม่วงแบบเด่นชัดขนาดนี้ก็เป็นการแหกกฎโรงเรียนอันแสนจะเท่แสบทรวง >.< สมัยนี้ไครก็ชอบแฟนซ้าส์ๆ น่าขย้าใจ้มัยละ ฮีๆ ^^

"ตาแกมีลิวาไหลออกมาแล้วนะไปได้ ๗๐๗" เจที่เป็นเพื่อนห้องเดียวกับไดรฟ์พุดแล้วทำท่าล้อเลียนไปได้ ฮีๆ ตอนนี้นั้นฉันกับไปเดินนั่งอยู่ท่ามกลางเด็กนักเรียนห้องเอ เพราะคาบนี้เป็นคาบเข้าที่อาจารย์ไม่เข้าสอน ทั้งสามห้องจึงว่างแบบสุดๆ ฉันก็ไม่เข้าใจโรงเรียนอินเตอร์เหมือนกัน ปล่อยให้ละละเลยกันจริงๆ (แต่ฉันชอบนะ -_-);

"ดิสนี่ อย่าเอาแต่หัวเราะสิ! ฉันโดนเด็กห้องเอรุ่มแล้วนะ แกไม่คิดจะช่วยเลยใช่มัย -_-"

"ไม่ละ ดูแกโดนแกล้งแล้วสนุกดี ฮ่าๆ ๗๐๗" ฉันหัวเราะปากกว้าง ไดรฟ์โอบไหล่ฉันแน่นขึ้น เขาพูดกับไปได้ด้วยสีหน้าไม่ยอมแพ้

"อะไรกัน ดิสนี่นะเขาเป็นเด็กห้องเอต่างหาก คนไทยแต่งเข้านะ ไม่ใช่แต่งออก สามีเป็นเด็กห้องเอ ภรรยาที่ต้องเอด้วย" สามีภรรยาจั้นเหรอ

ฮึๆ ถ้าฉันถามถึงอนุภรรยาที่ชื่อนั่งครีมแล้วแกจะหนาว ใส้สามีบรล้ย

--

"เน่า -O-;" เจพูดก่อนจะเอามือบีบจมูก เธอเป็นผู้หญิงที่น่ารัก
ตัวขาวๆ ตาโตๆ ตอนแรกฉันยังแอบหึงได้รฟ์กับเจเลย แต่หลังจากที่รู้ถึง
ตัวตนจริงๆ ของเจแล้วก็เลิกคิดทันที --

"ดีเซลๆ"

(O_O)!!

ชื่อที่ไดรฟ์เรียกทำให้ฉันสะดุ้ง แฟนของฉันหันไปคุยกับเพื่อนร่วม
ห้องที่ชื่อดีเซล เขาน่ะหล่อสุดๆ คนละแบบกับไดรฟ์ ตาเขาสวย แต่สวย
แบบเฉียดฉิว ผมสีดำขอยตั้งๆ เขาตัวสูงมากๆ และชอบเล่นบาสกับไดรฟ์
บ่อยๆ เมื่อก่อนฉันไม่ค่อยได้สนใจเท่าไร แต่ตอนนี้คงไม่ได้ เพราะว่า
เขาเป็น 'แฟนลับ' ของฉันแล้ว! ^^

"ว่าไง... --" ดีเซลทำหน้าที่แข็งแล้วเหลือบมองมาทางฉันแวบหนึ่ง
สายตาของเราประสานกันเสี้ยววินาที ฮึๆ

"เย็นนี้จะอยู่เล่นบาสมั๊ย"

"ก็อาจจะ... --" หน้าเขาดูไม่มีความสุขเลยจริงๆ เพราะฉันรีเปล่า
นะ =_=

"อยู่เหอะ ฉันไม่ได้เล่นบาสกับแกนานแล้ว ^^" ไดรฟ์ตอบว่าของ
ดีเซลเบาๆ ก่อนที่สุดหล่อตาคมจะขอตัวไปที่อื่น เขาเดินผ่านข้างหลังฉัน
แล้วด้วยความซุกซนเล็กๆ น้อยๆ ฉันก็แอบเอื้อมมือไปดึงชายเสื้อเขาเบาๆ

"-///-" เขาสะดุ้งแล้วหันมามองฉันด้วยใบหน้าแดงก่ำ คึกๆ ^^

"ดีสินี่ วันวาเลนไทน์ไปไหนกับไดรฟ์รีเปล่า" ฟองถาม เขาเป็น
ผู้ชายท่าทางดีมากๆ และแน่นอนว่าเขาเป็นเด็กห้องเอ ฉันยิ้มแล้วหันไปมอง
ไดรฟ์เหมือนจะทำทนายเขา ไดรฟ์ยิ้มให้ฉัน แต่ก็ไม่ได้ตอบอะไรออกมา

"หวังว่าคงไม่ล่อลวงเพื่อนฉันไปเสียตัวหรอกนะ"

โครม!

หลังจากที่ไปเต้พูดจบ เสียงโครมก็ดังมาจากด้านหลังห้อง พวกเรา
ทุกคนรีบหันขวับไปมอง แล้วก็พบกับ...ดีเซลซึ่งนั่งกอดกับพื้นโดยมีเก้าอี้